

DOPRAVA NA KURZ

Vlak do Malé Skály nám odjížděl v 7:58, a tak jsme se v 7:30 sešli na vlakovém nádraží v Neratovicích. Cesta proběhla hladce a rychle, ve vlaku panovala dobrá nálada, a to díky skvělé muzice z reproduktorů, hraní karet a prvním svačinám. Všichni se na kurz těšili.

PŘÍRODA, TURISTIKA

Jistě znáte malebný Český ráj, ale zkusili jste si někdy v této nádherné přírodě strávit skoro celé čtyři dny? My ano a s tímto zážitkem posledního červnového týdne bychom se s Vámi rádi podělili. Již první den jsme ucítili svěží vánek maloskalské přírody. Dokonce i název kempu se odvíjí od roztoku řeky Jizery, a proto se jmenuje Ostrov. Na velké koupání nebylo v Jizeře moc vody, ale procházeli jsme po jezu cestu křišťálovou vodou, v které bylo vidět až na dno. V noci jsme však pocítili i negativa zdejší přírody, spousty hmyzu a nepříjemný chlad.

Především jsme poznali krásy zdejších skal. Hned 1. den byly naším turistickým cílem Suché skály. Na Sušky se dostanete zdoláním úmorného kopce. I přesto, že se polovina skupiny u turistického rozcestníku vydala opačným směrem, všichni jsme se nakonec sešli v hospůdce na vrcholu skal, kde hrála živá country muzika. Po občerstvení a oddechu následovala příjemnější zpáteční cesta. Někdo scházel rychleji, jiní se občerstvovali borůvkami a fotili. Většina z nás si užila neskutečné výhledy na skalnatá území, lesy a louky plné trav a květin.

HOROLEZENÍ

2. den kurzu jsme v 11 hodin dopoledne vyrazili z kempu jako 2. skupina vzhůru směrem na Bezděčín. Sedmikilometrovou stoupavou cestu jsme šli ve velkém vedru a pro zpříjemnění jsme si pouštěli různé písničky z přenosného reproduktoru. Když jsme dorazili ke skalám, pro inspiraci jsme se dívali na druhou tercii, jak leze s pomocí lan po pískovcových skalách. Když byla řada na nás, instruktoři nám rozdali sedáky, helmy a udělili nám několik rad. Šlo se lézt. Skála byla rozdělena na 4 profily – 1. nejjednodušší, 2. byl těžší a 3. byl náročný komín. Poslední část byla určena pro slaňování. Dvě hodiny jsme jednotlivě vylézali a slézali, přitom nás instruktoři slovně navigovali a radili, které detaily skály máme využít pro ruce nebo nohy. Ve volných časech jsme sledovali a podporovali druhé. Celou dobu nás jistili Gustav, Vláďa, Naďa a Lukáš, ochotní a příjemní instruktoři. Dozvěděli jsme se, že se této trenérské činnosti věnují několik desetiletí. Hlášku, že „Gustav nikdy nelže“ si budeme určitě pamatovat.

Po dlouhém lezení byla celá třída unavená, a proto jsme se sbalili k odchodu. Instruktorům jsme za společně strávený čas poděkovali bouřlivým potleskem.

VODÁCKÝ VÝCVIK

3. den jsme vyrazili sjíždět na kánoích Jizeru. Po krátké instruktáži (základy kanoistiky, jak správně uchopit a používat pádlo, jak řešit mělkou vodu nebo případné převrácení lodě, jaká je role tzv. háčka a zadáka, ...) jsme se po dvojicích nalodili pod lávkou nedaleko kempu, dostali jsme záchranné vesty, pádla a samozřejmě kánoe. Některé lodě vezly výjimečně tříčlennou posádku, např. uprostřed seděl spolužák Marek se zlomenou rukou. Asi v devět hodin jsme vypluli po proudu řeky Jizery a po chvíli jsme narazili na jez, který jsme až na malé výjimky (2 lodě se převrátily) úspěšně sjeli. V blízkosti kempu bylo vody na sjíždění velmi málo, ale v dolním úseku před cílem byla řeka hlubší a plynula rychleji. Plavili jsme se po proudu asi 7 km a při cestě jsme viděli spoustu rostlin a živočichů, např. bílé koně nebo ledňáčka říčního. Vylodili jsme se v Dolánkách.

KOLOBĚŽKY

3. den kurzu jsme se po splavení úseku Jizery přesunuli na vypůjčené koloběžky, abychom se vrátili zpátky do kempu. Jeli jsme po cyklostezce č.17. Cesta byla převážně vyasfaltovaná, ale místy jsme přejížděli štěrky, což bylo velmi náročné. Trasa vedla přes několikero mostů nad Jizerou a často kopírovala řeku a železniční dráhu.

Ujížděli jsme poměrně rychlým tempem a slabší jedinci měli velký odstup od sportovců vpředu, ale instruktoři na ty pomalejší naštěstí vždy čekali. Ne všem vyhovoval typ koloběžek, jiní byli naopak spokojeni. Přední kolo bylo dvojnásobně větší než zadní, aby se dobře přizpůsobovalo terénu.

Třída 3.B. absolvovala koloběžky a předtím kanoistiku hned ráno, dopoledne bylo slunečné počasí s občasným větrem. Třída 3.A ale schytala odpoledne déšť a prudký vítr, jenž jim nepříjemně posloužil poslední cestu. Přijeli promočení, zablácení a odřený. Ani sprchy nebo koupel v Jizeře je ne všechny probraly. Koloběžky se ne pro všechny zapsaly jako nejoblíbenější aktivita kurzu.

TÁBOŘENÍ A STRAVOVÁNÍ

Stany, karimatky a spacáky jsme si všichni přivezli z domova a utábořili jsme v maloskalském kempu. Na větším prostranství louky u řeky Jizery jsme si postavili menší stanový tábor zhruba v kruhovém tvaru. Stavění stanů nebylo těžké, dobře jsem si s ním poradili. Snažili jsme se, aby výlezy ze stanů byly umístěny dovnitř kruhu, abychom tak vytvořili prostor, kterému jsme pak zábavně říkali „náměstí“. Tam jsme se scházeli k večernímu zhodnocení dne, ale také jsme se na něm věnovali míčovým hrám. Pro některé z nás bylo těžší udržovat ve stanech pořádek, protože některé stany byly opravdu malé a místa nebylo dost. Stany obývali někdy dva, jindy tři, čtyři žáci.

Potravinu na snídani, obědy a svačiny si každý na kurz přivezl s sebou, většina z nás si vařila instantní polotovary, jako polévky nebo těstoviny. Na přípravu jídla nebylo vždy mnoho času, jelikož jsme např. horolezení absolvovali s cestou tam a zpět téměř celý den. Na cesty jsme si brali svačiny, např. sušenky, ale občas jsme při cestě také narazili na občerstvení v bufetu. Každý den byla také možnost zajít si pro drobné potraviny, pečivo a pití do malého obchůdku v kempu. V ceně kurzu byly objednané teplé večere a většina z nás chutnaly. Během posledního dne někteří využili možnost zakoupit si pizzu v místní pizzerii.

NEJEN SPORTOVNÍ PROGRAM

Hned, co jsme dostavěli stany, šli jsme si zahrát volejbal v kombinaci s nohejbalem. Vytvořili jsme novou hru jménem „freeball“. Hraje se všemi částmi těla na hřišti velkém 18 stop na šířku a 48 stop na délku. Náš první turnaj vyhráli Tadeáš J. a Marek CH. Když nás „freeball“ nebavil, mohli jsme si zahrát i jiné míčové sporty. Míč často dolétal až k řece Jizeře. Při hraní se zapojila celá třída, všechny nás hra bavila. Byla mezi námi i trojice dívek, které dokázaly přihrát si ve volejbalu souvisle více než osmdesátkrát.

Sportovní kurz byl bohatý i kulturně. V úterý večer byl z důvodu přeháněk a nepříznivého počasí zrušen plánovaný táborák, přesto se skupinka terciánů obou tříd rozhodla uspořádat kulturní posezení s profesory za přítomnosti kytar a zpěvu. Další den se chystalo finále soutěže družstev, která probíhala postupně všemi dny kurzu a jeho aktivitami. Každá soutěžní skupina si měla připravit kulturní reflexi kurzu, slyšeli jsme básně, zábavné scénky nebo reportáž. Tak se doplnily body za předchozí sportovní a další aktivity, sčítaly se výsledky a rozdávaly se ceny.

DOPRAVA Z KURZU

Zpáteční cesta z Malé Skály do Neratovic proběhla přibližně stejně hladce jako cesta tam. Zase nechyběla dobrá nálada, i když všichni byli z náročných čtyř dní unavení. K úsměvu nepřispělo ani několikaminutové zpoždění vlaku. Když jsme přijeli na nádraží v Neratovicích, hned nás vítali rodiče a hromadně jsme se rozloučili. Nakonec se vše vydařilo dobře a všichni si čtyřdenní kurz náramně užili.

Sepsali žáci TERCIE B. a za skvělou přípravu a organizaci kurzu děkují p. profesorovi Vacínovi.